

ΘΕΜΑ: «Σχετικά με τη συγκρότηση των Υπηρεσιακών Συμβουλίων»

Στη συνεδρίαση του Δ.Σ. της Α' Ε.Λ.Μ.Ε. που πραγματοποιήθηκε στις 18/10/2020, σχετικά με το θέμα της απόσυρσης των υποψηφιοτήτων στις εκλογές για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, δήλωσα ότι: *«Πιστεύω ακράδαντα όμως πως είναι μια λανθασμένη απόφαση η οποία δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των συναδέλφων και σύντομα θα δημιουργήσει αρνητικά αποτελέσματα με πολύ δυσάρεστες επιπτώσεις»*. Δυστυχώς επιβεβαιώθηκα πολύ σύντομα. Η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, προφανώς με την απόλυτη στήριξη του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης, προχώρησαν στις εκλογές παρά το γεγονός ότι ουσιαστικά δεν υπήρχαν υποψήφιοι αφού αυτοί είχαν παραιτηθεί, χωρίς όμως να τους αναγνωριστεί αυτό το δικαίωμα. Αφού λοιπόν ουσιαστικά δεν υπήρχαν υποψήφιοι που να ενδιαφέρονται για την εκλογή τους (παρά ελαχίστων μεμονωμένων εξαιρέσεων) λογικό κι αναμενόμενο ήταν οι συνάδελφοι να μη συμμετάσχουν σε αυτήν την εκλογική διαδικασία κι έτσι προέκυψε η συντριπτική αποχή της τάξης του 93% στις εκλογές της 7^{ης} Νοεμβρίου. Ας μην έχουμε αυταπάτες όμως. Ένα μεγάλο ποσοστό των συναδέλφων που απείχαν δεν διαφωνούν με την ηλεκτρονική ψηφοφορία (εγώ πάντως σίγουρα είμαι υποστηρικτής της προόδου και της χρήσης των νέων τεχνολογιών αρκεί να υπάρξουν οι απαραίτητες δικλίδες ασφαλείας στην όλη διαδικασία), σίγουρα όμως διαφωνούν με τις αντιδημοκρατικές και αυταρχικές επιλογές της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και της Κυβέρνησης. Και η πλέον κραυγαλέα απόφαση που έλαβαν (πέρα από την εμμονή στη διενέργεια εκλογών εν μέσω πανδημίας και με κλειστά σχολεία ενώ σε όλο τον υπόλοιπο δημόσιο τομέα παρατάθηκε η θητεία των υπηρεσιακών συμβουλίων) ήταν η αντικατάσταση των δυο αιρετών μελών, σε περίπτωση που θα παραιτηθούν, με δυο μέλη που θα διοριστούν από τη διοίκηση. Επομένως, αν παραιτηθούν τα δυο αιρετά μέλη που προέκυψαν από τη σαθρή και έωλη διαδικασία των εκλογών έτσι όπως πραγματοποιήθηκαν, θα λειτουργήσουν υπηρεσιακά συμβούλια με όλα τα μέλη διορισμένα (δηλαδή πρόθυμα να εκτελέσουν τις επιθυμίες/εντολές της διοίκησης και προφανώς αρεστά σε αυτήν), χωρίς κανέναν απολύτως έλεγχο. Αν έχει ξαναγίνει στο παρελθόν κάτι τέτοιο (δεν είμαι βέβαιος ότι συνέβη, μπορεί να) έγινε μόνο στην περίοδο της επτάχρονης δικτατορίας. Ποτέ άλλοτε!! Έχουμε ξανά χούντα;;

Η Ο.Λ.Μ.Ε. απειλεί με διαγραφές όσους συμμετάσχουν στα υπηρεσιακά συμβούλια. Η αλήθεια είναι πως αυτά τα υπηρεσιακά συμβούλια δεν έχουν τη νομιμοποίηση του κλάδου, ούτε φυσικά την αποδοχή του. **Ποιον όμως εξυπηρετεί τελικά** η παραίτηση των εκλεγμένων ακόμη και με αυτές τις εκλογές «παρωδία» όπως χαρακτηρίστηκαν; Η απάντηση είναι προφανής. Είμαι πεπεισμένος ότι είναι «βούτυρο στο ψωμί» της διοίκησης το να επιλέξει πέντε μέλη στα υπηρεσιακά συμβούλια τα οποία θα «κόβουν και θα ράβουν» χωρίς κανέναν απολύτως έλεγχο και θα αποφασίζουν χωρίς να είναι υπόλογοι σε κανέναν. Πρότεινα λοιπόν στο Διοικητικό Συμβούλιο της Α' Ε.Λ.Μ.Ε. Έβρου, να πάρει απόφαση και να ζητήσει από τους εκλεγμένους το εξής:

Να μη νομιμοποιήσουν καμία συνεδρίαση του υπηρεσιακού συμβουλίου. Σε κάθε συνεδρίαση να καταθέτουν κείμενο στο οποίο θα δηλώνουν ότι δεν αναγνωρίζουν τη διαδικασία με την οποία συγκροτήθηκε το συμβούλιο και ως εκ τούτου δε συμμετέχουν σε καμία λήψη απόφασης. Άρα μπλοκάρουν στην πράξη το διορισμό έξτρα διορισμένων μελών και ταυτόχρονα απαιτούν να πραγματοποιηθούν εκ νέου εκλογές από τις οποίες θα επιλεγούν οι αιρετοί που εκφράζουν τον κλάδο. Ταυτόχρονα, θα ζητάνε τα πρακτικά των αποφάσεων που λαμβάνονται, θα τα κοινοποιούν στο Δ.Σ. της Α' Ε.Λ.Μ.Ε. Έβρου ώστε να γνωρίζει ο κλάδος πώς λαμβάνονται οι αποφάσεις που τον αφορούν, επειδή διαφορετικά όλες οι αποφάσεις θα λαμβάνονται «κεκλεισμένων των θυρών».

Επομένως το δίλημμα για το οποίο πρέπει να πάρει απόφαση το Δ.Σ. της Α΄ ΕΛΜΕ είναι, κατά τη γνώμη μου, το εξής:

1. Το Δ.Σ. με «αναγκάζει» να παραιτηθώ κατηγορώντας με μάλιστα ως «εγκάθετο» και «δοτό», (βλέπε: ανακοίνωση ΟΛΜΕ) ανοίγοντας έτσι το δρόμο στη διοίκηση να επιλέξει όλα τα μέλη και να λαμβάνει αποφάσεις χωρίς κανέναν έλεγχο και χωρίς να ενημερώνεται ο κλάδος.

Ή

2. Δέχονται την πρότασή μου κι έτσι υπάρχουν «μάτια και αυτιά» του κλάδου στο υπηρεσιακό συμβούλιο ώστε να ενημερώνεται άμεσα το Δ.Σ. για τα τεκταινόμενα. Επαναλαμβάνω ότι τα δυο αυτά μέλη ΔΕΝ θα νομιμοποιήσουν καμία απόφαση, ούτε φυσικά θα συμμετέχουν σε καμία απολύτως απόφαση.

Κι επειδή είμαι σίγουρος ότι θα υπάρξουν κακοπροαίρετοι που θα σκεφτούν ότι η πρότασή μου αυτή γίνεται επειδή ανήκω σε αυτούς που θα κληθούν να την υλοποιήσουν, λησμονώντας ότι υπηρέτησα τη θέση του αιρετού (ψηφισμένου από την πλειοψηφία των συναδέλφων και όχι «ψευτοψηφισμένου» από 5-6 άτομα) για 4 συνεχόμενες θητείες, δηλώνω κατηγορηματικά ότι με μεγάλη χαρά θα παραχωρήσω τη θέση μου σε οποιονδήποτε συνάδελφο δεσμευτεί να καταθέτει στο Δ.Σ. της Α΄ Ε.Λ.Μ.Ε. τα πρακτικά των συνεδριάσεων του υπηρεσιακού συμβουλίου.

Σε κάθε περίπτωση, θεωρώ ότι η πλειοψηφία της ΟΛΜΕ έχει οδηγήσει τον κλάδο σε αδιέξοδο αφού δεν υπολόγισε σωστά τον αυταρχισμό της κυβέρνησης και της Υπουργού, κάτι το οποίο θα αποδειχτεί και στο αμέσως επόμενο διάστημα με την αξιολόγηση που προτίθενται να καταθέσουν και να εφαρμόσουν από τη νέα σχολική χρονιά. Και για όποιον δεν κατάλαβε: οι «άριστοι» της Κεραμέως θα αξιολογήσουν τον/την μάχιμο/η εκπαιδευτικό που αγωνίζεται καθημερινά στην τάξη κάτω από αντίξοες συνθήκες, ειδικά την περίοδο της πανδημίας, χωρίς καμία ουσιαστική επιμόρφωση και χωρίς την παραμικρή επιδότηση υλικοτεχνικού εξοπλισμού.

Πρέπει λοιπόν ο κλάδος να παραμείνει ενωμένος επειδή οι αγώνες είναι μπροστά μας.

Ταταρίδης Γιάννης

(Υπό παραίτηση)

Πρόεδρος Δ.Σ. Α΄ Ε.Λ.Μ.Ε. Έβρου

ΥΓ: Επειδή δεν είμαι «γαντζωμένος» από καμία καρέκλα και για μένα οι θέσεις δεν είναι αυτοσκοπός, κατέθεσα ήδη την παραίτησή μου από τη θέση του Προέδρου στο Δ.Σ. της Α΄ Ε.Λ.Μ.Ε. Έβρου, αφού με βεβαιότητα δεν μπορώ να εκφράζω και να υποστηρίζω πλέον τις αποφάσεις που λαμβάνει η πλειοψηφία του Δ.Σ. της Ο.Λ.Μ.Ε.

Δηλώνω όμως ότι θα συνεχίζω να αγωνίζομαι με όλες μου τις δυνάμεις, ώστε η φωνή και η θέληση των αξιόλογων μάχιμων συναδέλφων μου να ακούγεται και ο συνδικαλισμός να αποκτήσει και πάλι τη θέση και την υπόσταση που πρέπει να έχει. Ρεαλιστικός, αγωνιστικός και να εκφράζει τους πολλούς και όχι τις -καλά οργανωμένες και έντονα φωνασκούσες- μειοψηφίες.